

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. R. Pascari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șiman Ion,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șiman Ion împotriva
IMSP ”Dispensarul Republican de Narcologie” cu privire la stabilirea ca fiind
aplicabil actul normativ corespunzător la stabilirea salariului, constatarea faptului
neaplicării legii corespunzătoare la stabilirea mărimii salariului, obligarea stabilirii
salariului, suplimentului la salariul, efectuării recalculării și achitării salariului, a
indicatorilor de performanță, a ajutorului material, a indemnizațiilor calculate la
concediu, obligarea efectuării achitării sumei restante, încasarea plăților salariale
restante, obligarea de a calcula și achita penalități, și încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Șiman Ion și menținută hotărârea din 25 martie
2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 08 septembrie 2020, Șiman Ion a depus o cerere de chemare în judecată
către IMSP ”Dispensarul Republican de Narcologie” cu privire la stabilirea ca fiind
aplicabil actul normativ corespunzător la stabilirea salariului, constatarea faptului
neaplicării legii corespunzătoare la stabilirea mărimii salariului, obligarea stabilirii
salariului, suplimentului la salariul, efectuării recalculării și achitării salariului, a
indicatorilor de performanță, a ajutorului material, a indemnizațiilor calculate la
concediu, a concediatelor, reieșind din salariul tarifar plus 50% pentru funcție de
conducere și 30% pentru performanță, obligarea efectuării achitării sumei restante,
încasarea plăților salariale restante, obligarea de a calcula și achita penalități și
încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că a fost angajat în funcție de șef al serviciului
juridic la 06 septembrie 2017, prin Ordinul nr. 165-P și contractului individual de
muncă nr. 67/17 din aceeași dată, modificate prin Ordinul nr. 27-p din 06 februarie
2018, prin acordul adițional din 06 septembrie 2017, nr. 03/18, acordul suplimentar
nr.2/2019/46, nr. 3/2019/46, prin Ordinul nr. 266-p din 12 iunie 2019 și Ordinul

nr.269-p din 13 iunie 2019.

A relatat că deși pct. 4 al Anexei nr. 1 a Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 837/2016 expres se stabilește că salariile de funcție lunare ale specialiștilor principali și specialiștilor-șefi care nu sunt medici se stabilesc cu o majorare de 10-50 la sută, la angajarea sa în câmpul muncii, IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” nu s-a conformat acestei norme obligatorii la stabilirea salariului de funcție, fapt prin care a fost prejudiciat considerabil.

A specificat că pe parcursul timpului scurs, de aproape trei ani, a abordat această problemă nesoluționată cu conducerea IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie”, însă de fiecare dată problema în cauză, prin care a fost prejudiciat financiar, era mușamalizată.

A mai argumentat că potrivit Organigramei IMSP ”Dispensarul Republican de Narcologie”, aprobată prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 419 din 02 iunie 2017, serviciile resurse umane, economic, juridic și audit intern nu fac parte din personalul medical, nici din cel administrativ-gospodăresc și nici din cadrul funcționarilor administrativi salariați conform anexei nr. 1 al Regulamentului aprobat prin hotărârea Guvernului nr.837 din 06.07.2016, dar fac parte din administrația instituției, din aparatul de conducere și au aceeași greutate/valoare/importanță juridică, urmează a fi salarizate conform anexei nr. 3 al Regulamentului menționat. Iar acest principiu se referă la toate instituțiile, indiferent de modul de funcționare.

A subliniat că salarizarea șefului Serviciului economic, care la fel face parte din administrația instituției ca și toți ceilalți șefi de servicii, conform anexei 3 al Regulamentului menționat, iar a altor șefi de servicii conform anexei nr. 1 și cu o diferență dublă de mărimea salariului lunar este o eroare, o discriminare la salarizare, o interpretare și aplicare eronată a legii, o încălcare flagrantă a legii.

A punctat că potrivit Ordinului Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 22 din 03.03.2014 funcția de jurist, șef al serviciului juridic este de nivelul 4 de calificare, la fel cum și funcția de șef al Serviciului economic sau contabil-șef, toate fiind identice ca importanță.

A comunicat că atribuirea serviciilor juridic, resurse umane și audit intern la anexa nr.1 a Hotărârii Guvernului nr.837, categoria 2 de angajați, la personalul Administrativ gospodăresc este o eroare și o interpretare eronată a legii și contrară Ordinului nr. 22 mai sus menționat, obligatoriu spre executare.

A relevat că salarizarea funcțiilor menționate, șefi de servicii trebuie să se efectueze în conformitate cu prevederile anexei 3, coloana 4 a Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06.07.2016, la fel cum și funcția de contabil-șef.

Suplimentar, a menționat instanței de judecată că în conformitate cu prevederile și normele expres stabilite și cunoscute, în cazul inexistenței legii se aplică analogia legii existente, iar în cazul inexistenței exprese a funcțiilor menționate în Hotărârea Guvernului nr.837, la fel se aplică analogia celei existente, adică, a celei de șef al serviciului economic. Iar aplicarea diferențiată se califică drept discriminare, încălcarea unui drept fundamental protejat de art.14 CEDO și deposedare ilicită de bunuri financiare prin încălcarea prevederilor art.1 al Protocolului Adițional nr. 1 CEDO.

În viziunea lui salariul șefului Serviciului economic ori a contabilului-șef în prezența normelor mai sus citate nu poate fi mai mare decât a șefilor altor servicii a

administrației Dispensarului, fiind funcții similare și care cer pregătire identică, studii superioare, experiență în domeniu, etc..

Stabilirea suplimentului la salariu după 1,5 ani cu 50% este o executare tardivă a Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06.07.2017 și astfel absolut unilateral și ilegal pârâțul l-a prejudiciat considerabil.

La fel, ilegal și contrar prevederilor contractului individual de muncă și contractului colectiv de muncă, prin folosirea retroactivă a legii și în mod abuziv și unilateral de către instituție și la inițiativa dnei L. Marandici a fost prejudiciat cu două salarii de funcție format din salariul de bază plus 50% pentru funcție de conducere prin neplata ajutorului material la concediu.

Totodată, a mai precizat că întru soluționarea conflictului de muncă pe cale amiabilă, extrajudiciară, la 10 august 2020 a înaintat cererea prealabilă, iar la data de 20 august 2020 i s-a oferit un răspuns.

În instanță reclamantul a solicitat stabilirea cu exactitate că anume Anexa nr. 3 a Regulamentului aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 837 /2016 este aplicabilă la stabilirea salariului șefului serviciului juridic al Dispensarului; de constatat faptul neaplicării pe deplin a legii de către IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” la stabilirea mărimii salariului brut și net al lui Șiman Ion - șef al serviciului juridic, format din salariul tarifar și supliment la salariu pentru exercitarea funcției de șef al serviciului juridic și prejudicierea sa cu sume considerabile în urma neaplicării pe deplin și uniform a legii; obligarea IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” să stabilească salariul pentru funcția de șef al Serviciului juridic în conformitate cu prevederile anexei nr.3 a Hotărârii Guvernului nr. 837 din 06.07.2016, în mărime de 9160 lei/lună, identic cu salariul șefului serviciului economic, începând cu data angajării sale în serviciu; obligarea IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” să stabilească suplimentul la salariul în mărime de 4580 lei/lună pentru șef al serviciului juridic ce constituie 50% din salariul de funcție, în conformitate cu prevederile contractului individual de muncă; dispunerea și obligarea IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” la efectuarea recalculării și achitării salariului, a indicatorilor de performanță, a ajutorului material, a indemnizațiilor calculate la concediu, a concedialelor, reieșind din salariul tarifar de 9160 lei, plus 50% pentru funcție de conducere și pentru performanță 30% lei, precum și efectuarea achitării sumei restante acumulate din vina angajatorului, începând cu perioada 06 septembrie 2017 și până în prezent, inclusiv neplata ajutorului material la concediu în mărimea unui salariu de funcție în anul 2019 și anul 2020, format din salariul de bază plus 30% pentru performanță și 50% pentru funcție de conducere în sumă totală de 474 536 lei; încasarea din contul IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” a sumei de 474 536 lei drept plăți salariale restante; dispunerea și obligarea IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” calcularea și achitarea a 0.3% drept penalități pentru fiecare zi de întârziere a plăților neefectuate și reținute lunar dar ilegal, începând cu data angajării în câmpul muncii și până în prezent și prezentarea calculului desfășurat privind calcularea 0,3% drept penalități; încasarea din contul IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” în folosul reclamantului a sumei de 50 000 lei drept pagube morale cauzate pe parcurs de 3 ani, realizate prin stabilirea salariului, a indemnizației și a coeficienților de performanță contrar normelor legale.

Prin hotărârea din 25 martie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de Șiman Ion a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Șiman Ion și menținută hotărârea din 25 martie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a respinge acțiunea, instanțele ierarhic inferioare au reținut că potrivit scrisorii nr.17/5233 din 16 septembrie 2020, Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a comunicat IMSP "Dispensarul Republican de Narcologie" că salariile de funcție ale șefilor altor servicii (serviciilor resurse umane, juridic, audit intern, serviciul gospodăresc) sunt stabilite prin însumarea salariului de funcție corespunzător funcției de execuție prevăzute în anexa nr.1 a Regulamentului vizat și majorării pentru conducerea subdiviziunii respective stabilite în pct.4 din Notele din anexa nr.1. Au subliniat faptul că serviciile resurse umane, economic, juridic și audit intern nu fac parte din personalul medical, nici din cel administrativ-gospodăresc și nici din cadrul funcționarilor administrativi, iar aceasta nu le plasează la administrația instituției, după cum în mod eronat pretinde Șiman Ion. Iar conform fișei de post nr.33, în pct.4, 5 și 12 este expres indicat că funcția de șef al serviciului juridic este una de execuție, care se subordonează directorului IMSP "Dispensarul Republican de Narcologie", prin urmare nu face parte din aparatul de conducere.

Referitor la coloana 4 al anexei 3 a Regulamentului, unde este stabilit că salariul de funcție lunar al vicedirectorilor-medici; adjunctilor-(nemedici) ai directorului/medic adjunctului șef/șefului; șefilor de departamente nemedici); contabilului-șef; șefului serviciului economic-financiar, este o listă exhaustivă și se referă stric la funcțiile menționate fără excepții, iar aplicarea ei prin analogie pentru șefii altor servicii nu poate fi, deoarece pentru ceilalți șefi a altor servicii, salariul de funcție este reglementat în anexa 1 a Regulamentului, ori analogia se aplică în cazul nereglementării.

La 27 iulie 2021, Șiman Ion a contestat cu recurs decizia din 17 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 17 iunie 2021, expediată părților la 23 iulie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de către părți. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Șiman Ion, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și

alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Șiman Ion, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie

capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Șiman Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Șiman Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru